

Plantada del Maig de Dosrius

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Plaça de Catalunya - Dosrius
Emplaçament: A la cantonada entre el carrer del Marquès de Castellidosrius i el passatge de Bellonch
Alçada: 139m

Coordenades:

Latitud: 41.59457
Longitud: 2.40575
UTM Est (X): 450474
UTM Nord (Y): 4604934

Classificació

Número de fitxa: 08075-330
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Manifestació festiva
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública

Fitxes associades:

[Plantada del Maig de Canyamars](#)

Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dc., 16/05/2018 - 02:00

Descripció

La Plantada del Maig o festa del Maig es celebra a Dosrius el dia 30 d'abril al vespre. Es tracta d'un ritual de caràcter dendrològic que antigament homenatjava als esperits de la natura i a la fertilitat de la terra. L'organització és completament popular i lliure. A la tarda del darrer dia del mes d'abril es va a buscar un arbre al bosc (normalment un pollancre que

s'ha localitzat prèviament), es talla amb ajuda mecànica i es porta arrosegant-lo amb un tractor fins a l'entrada del carrer de Lluís Moret. Des d'allà s'agafa a pes per un grup de gent i es porta fins a plaça de Catalunya, just davant de l'ajuntament, on es planta manualment. En aquest espai hi ha un forat que l'Ajuntament ha fet especialment per plantar-lo, i que durant l'any està tapat amb sorra i una tapa. Un cop a lloc es pela l'escorça de l'arbre amb destrals, fins pràcticament al capdamunt, i amb l'ajuda d'un calçador, diverses cordes i algunes forques es va redreçant fins a inserir-lo dins del forat i posar-lo dret. L'arbre, que per anar bé ha de fer uns 35 centímetres de diàmetre i uns 20 metres d'alçada, es deixa plantat durant tot el mes de maig.

Història

Antigament, l'arbre es duia a pes des del lloc on es tallava, sense arrosegar-lo i sense cap ajuda mecànica o animal. Es guarnia amb botifarres i d'altres menges, que els joves intentaven abastar. L'arbre restava plantat tot l'any, fent festes i balls al seu voltant, i es substituïa pel nou l'any següent. L'arbre vell era arrencat i introduït a l'interior de l'església, davant de l'altar major, on s'hi estava durant un any més. Posteriorment, quan l'arbre restava un mes plantat, es portava al cementiri. Des de l'any 2016 aproximadament, la tradició manual s'ha recuperat a Dosrius (en els darrers temps es feia mecànicament amb l'ajuda d'una grua). La gent amb experiència de Canyamars baixen a ajudar als de Dosrius.

Bibliografia

AMADES, Joan (1980). Folklore de Catalunya. Barcelona: Selecta, vol. 3. Costums i creences, p. 1098-1100. AMADES, Joan (1984). Costumari català: el curs de l'any. Barcelona: Salvat [etc], vol. III, p. 369-370. RAMIS NIETO, Josep. "Dosrius a través dels ulls del jove Esteve Albert". A Dosrius. Una visita al passat. 1-23 de novembre de 2016. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. RIERA, J.M.; JUBANY, M.A.; ALSINA, N. (2009). Itineraris pel municipi de Dosrius: un tomb pel nucli antic de Dosrius, un passeig per Canyamars, una volta pel Far, l'aigua, el nostre signe d'identitat. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, p. 16. ROCA ESCODA, Mireia; CERVETO VIDAL, Eva (2015). Tallar-lo per després plantar-lo. Aproximació etnogràfica de la Plantada de l'Arbre Maig a Òrrius. Barcelona: Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura, p. 20-22. VILA I BOIXADER, Ramon (1991). El Maresme. Col. Catalunya, esqueixos d'un passat 1. Mataró: Memòria, p. 104.

